

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6059).

Sagen sættes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sags Behandling vil ogsaa den under Punkt 5 paa Dagsordenen opførte Sag kunne drøftes.

Olufson: De to Lovforslag, vi her har til Behandling, er jo ikke helt ukendte for det høje Ting. Adskillige Gange har vort Parti fremsat Forslag næsten ordret enslydende med dem, og selv om man ikke har kunnet sige, at disse Forslag er blevet modtaget med absolut Velvillie af Flertallet i dette høje Ting, er de dog altid blevet fulgt med en vis Interesse. Dette er i og for sig ret naturligt, eftersom de jo er et Led i Bestræbelserne for at skaffe Plads til den opvoksende Slægt her i Landet, at gøre det muligt for den Slægt, der vokser op, at finde en Virkeplads, hvor den ved eget Arbejde er i Stand til at klare sig selv i Fremtiden. At der i saa Henseende har manglet ikke saa ganske lidt, har vi haft de allerbedste Beviser paa i de senere Aar, idet der, selv i den allerbedste Tid af Aaret, altid har været adskillige Tusinde arbejdsløse, medens Arbejdsløsheden om Vinteren har antaget et saadant Omfang, at den ikke alene er blevet en frygtelig Ulykke for en Mængde Arbejdere, men ogsaa er kommet til at virke ret tyngende paa hele vor Samfundsøkonomi. Et Bevis i samme Retning er det, at man fra en enkelt Side i dette Ting endogsaa har drøftet Mulighederne for en organiseret Udvandring for ligefrem at sætte Udvandringen i System og saaledes skaffe Plads for den overflødige Arbejdskraft, vi har herhjemme. Jeg kan i samme Forbindelse minde om, at man for kort Tid siden, under Straffelovsdebatten, særlig fra konservativ Side var stærkt inde paa den Tanke, at man netop for at komme Arbejdsløsheden og Overbefolkningen til Livs skulde paa kunstig Maade indskrænke Fødslerne Antal. Man ser altsaa, at der er Tegn paa Overbefolkning herhjemme, og man kan ikke undgaa at tænke over dette og prøve paa at finde Udveje til at komme dette Forhold til Livs. Og de Udveje, man tidligere har haft i saadanne Tilfælde, Udvandring og

voksende Industri, Handel og Skibsfart, er og har i de senere Aar været lukket eller delvis lukket. Selve Udvandringen er der lagt saa stærke Hindringer i Vejen for, at det kun er ganske faa, der kan komme ud, og fra de Lande, hvortil Udvandringen særlig er gaaet igennem Tiderne, de nordamerikanske Fristater og Kanada, lyder Beretningerne ikke lovende; unge Danske, der er rejst derover, har ikke fundet den store Chance; tværtimod lyder det stadig derudefra, at Forholdene er saa vanskelige, at man fraraader Folk at rejse derover. Vor Industri, der en Tid har været i Stand til at optage en stor Del af den overflødige Arbejdskraft ude fra Landet, ligger i Øjeblikket stille, om man kan bruge det Udtryk; den hviler ud til det næste Fremstød, det haaber vi i hvert Tilfælde alle, men i denne Hviletid har den ikke Brug for flere; tværtimod, man maa indskrænke sig, indtil Tiden kommer til det næste Fremstød.

Under denne Situation har vi kun en Vej at gaa: at gribe til den Reserve, som vi har i den danske Jord, og det er netop for at gaa denne Vej, disse Lovforslag er blevet forelagt ikke alene denne Gang, men ogsaa tidligere. Det er for at søge at holde Folk ude paa Landet og i nogen Grad at raade Bod paa Arbejdsløsheden, ogsaa for i nogen Grad at raade Bod paa den Bolignød, som man til trods for alt, hvad der siges fra anden Side, har her i Landet. Maa jeg sige med Hensyn til Bolignøden, at i flere Aar er man gaaet den Vej først ved direkte Tilskud at søge at faa Folk til at bygge og dernæst ved, at Staten skaffer favorable Laanevilkaar for de byggede, og jeg er klar over, at man har været nødt til at gaa den Vej; men man kan ikke blive ved dermed i det lange Løb, thi man kan ikke blive ved med, som man har gjort i de senere Aar, at klumpe Folk sammen i de store Byer, hvor man skaffer dem Bolig paa det offentlige Bekostning, men ikke kan skaffe Arbejde til dem. Fortsætter man ad den Vej, vil det blive uhyre skæbnesvangert for vort Land i Fremtiden. Derfor mener vi fra vor Side, at der ikke er anden Vej at gaa end den, vi anviser her, at man søger ude paa den danske Jord at skaffe Arbejde og Boliger til den opvoksende Slægt.

Netop i denne Tid ser vi, i hvor høj Grad det er paakrævet. Naar man sidder i det praktiske Arbejde med Jordudstyknings, ser man, hvilken Mængde af Ansøgninger der indkommer om at komme i Besiddelse af Jord. De gaar derude, de mange Tusinder; de har mærket Arbejdsløsheden, og de frygter den og søger at komme bort